

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. Габрово, 13.07.2015 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ГР. ГАБРОВО в публично заседание на двадесет и четвърти юни две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СВЕТЛОЗАР РАЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ГАЛИН КОСЕВ

ДАНИЕЛА ГИШИНА

при секретаря **Мариела Караджова** и с участието на прокурор **НАДЕЖДА ЖЕЛЕВА** като разгледа докладваното от съдия Д. Гишина адм. дело № 59 по описа за 2015 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Образувано е по протест на зам.-районен прокурор при Районна прокуратура – Севлиево срещу Наредбата за притежаване и отглеждане на кучета на територията на Община Севлиево /наричана по-долу за краткост „Наредбата“/, приета с Решение № 18 от 24.02.2010 година, изменена и допълнена с Решение № 4 от 25.01.2011 година и Решение № 153 от 24.07.2012 година на Общински съвет – Севлиево.

В жалбата се развиват доводи за нищожност на Наредбата поради липса на материална компетентност на общинския съвет да урежда тези обществени отношения, които вече са регламентирани с нормативни актове от по-висока степен, както и за незаконосъобразност поради допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при приемането ѝ. Прави се искане за обявяване нищожността на Наредбата, като се претендира и присъждане на направените по делото разноски. В открито съдебно заседание за Районна прокуратура – Севлиево се явява зам.-районният прокурор Тихомир Петков, който поддържа подадения протест, както и искането по същество.

Ответната страна Общински съвет – Севлиево се представлява в открито съдебно заседание от надлежно упълномощен процесуален представител - адвокат, оспорва се протестът, по същество се прави искане за оставянето му без уважение по съображения, изложени в депозираните по делото писмени бележки, като се претендира и присъждане на направените по делото разноски.

Представителят на Окръжна прокуратура – Габрово дава заключение за основателност на протест и искането за обявяване нищожността на атакуваната Наредба.

Подаването на протеста е съобщено по реда на чл. 188 във връзка с чл. 181 ал. 1 и ал. 2 от АПК /л. 39-41/, като обявление е публикувано в бр. 31 от 28.04.2015 година на „Държавен вестник“, както и на интернет страниците на Административен съд – Габрово и Върховен административен съд. Не са постъпвали искания за присъединяване или встъпване по реда на чл. 189, ал. 2 от АПК от други лица.

Съдът намира протеста за допустим, като подаден от надлежна страна и срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Наредбата, срещу която е подаден процесният протест, представлява подзаконов нормативен акт, приет от общински съвет. Съгласно разпоредбата на чл. 187, ал. 1 от АПК подзаконовите нормативни

актове могат да бъдат оспорени без ограничение във времето. Настоящото производство се явява допустимо и с оглед разпоредбата на чл. 187, ал. 2 от АПК – служебно известно е на съда, че адм. дело № 123/2011 година на Административен съд – Габрово е образувано по оспорване от сдружение с общественополезна дейност „Дружество за защита на животните Севлиево” – гр. Севлиево на чл. 16, т. 8, чл. 22 и чл. 24, ал. 1, т. 5 от процесната Наредба, като с Решение № 140 от 01.12.2011 година, влязло в сила поради необжалването му пред по-горна инстанция съдът е отменил атакуваните и посочени по-горе текстове от Наредбата, като фактът на отмяната им е отразен и в приложеното по настоящото дело копие на Наредбата /л. 25-30/. В случая не е нарушено уреденото в чл. 187, ал. 2 от АПК правило за еднократност на оспорването на подзаконов нормативен акт.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, и като извърши служебна проверка за законосъобразност по реда чл. 168, ал. 1-3 във връзка с чл. 146 и чл. 196 от АПК, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ наредбата се издава за прилагане на отделни разпоредби или други подразделения на нормативен акт от по-висока степен /чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове /ЗНА/, а според чл. 8 от ЗНА всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда, съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени с тях обществени отношения с местно значение. В същия смисъл са и разпоредбите на чл. 75, ал. 2 и чл. 76, ал. 3 от АПК. Като компетентни да издават нормативни /подзаконови/ административни актове разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от АПК сочи изрично овластените от Конституцията или закон органи, в какъвто смисъл е и по-общата разпоредба, доколкото се отнася до всички нормативни актове, на чл. 2, ал. 1 от ЗНА.

От направения по-горе преглед на нормативната уредба следва изводът, че нормотворческите правомощия на общинския съвет произтичат от Конституцията или закона и се ограничават до обществени отношения с местно значение, които обаче не са регулирани от нормативни актове от по-висока степен. Съгласно § 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Наредбата последна е издадена на основание чл. 21, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, Закона за ветеринарномедицинската дейност /ЗВМД/, Закона за защита на животните /ЗЗЖ/, Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/, Правилника за прилагане на ЗВМД. Разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА предвижда, че в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения, т.е. регламентира общо видовете актове, които общинският съвет е компетентен да приема. Прегледът на уредбата в изброените в § 1 от ПЗР на Наредбата закони и ППЗВМД не установява наличието на норма, предвиждаща по законова делегация общинският съвет да има правото да уреди конкретните отношения, свързани с определяне на реда, условията и изискванията за отглеждане и регистрация на кучета на територията на Община Севлиево /чл. 1 от Наредбата/. Адресирана до общинските съвети е разпоредбата на чл. 47, ал. 5 от ЗЗЖ, според която общинските съвети приемат наредба за организация на работата и условията на отглеждане на кучета във временните приюти, но процесната Наредба не третира тази материя, като разпоредбите на чл. 20 и чл. 21 се отнася само до мероприятията по отношение на безстопанствените и безнадзорни кучета, но не и до въпросите, споменати в чл. 47, ал. 5 от ЗЗЖ.

Освен, че процесната Наредба е издадена без на издателя в лицето на Общински съвет – Севлиево да са предоставени правомощия чрез законова делегация да уреди конкретните отношения, Наредбата урежда обществени отношения, които вече са

регламентирани с нормативни актове от по-висока степен като ЗВМД, ЗЗЖ, ЗМДТ, Наредба № 39 от 01.12.2008 г. за условията за отглеждане на животни компаньони, съобразени с техните физически и поведенчески особености и Наредба № 41 от 10.12.2008 г. за изискванията към обекти, в които се отглеждат, развъждат и/или предлагат домашни любимци с цел търговия, към пансион и приюти за животни, и двете наредби издадени от министъра на земеделието и храните /МЗХ/. Отношенията, свързани с придобиването и регистрацията на куче, предмет на раздел II, чл. 4 – 8, както и на чл. 15 от процесната Наредба, са уредени от ЗЗЖ - чл. 11, който урежда придобиването на куче от лице под 18 – годишна възраст и чл. 37 от закона относно данните, необходими за ветеринарномедицинска регистрация; от ЗВМД - чл. 174 регламентира регистрацията на куче от ветеринарен лекар, а т.нар. административна регистрация, както и размерът на дължимите такси и освобождаването от тях са уредени в чл. 116 - 118 от ЗМДТ и чл. 175 от ЗВМД. Условията за отглеждане и размножаване на кучета – домашни любимци, както и хуманното им третиране, уредени в раздел III, чл. 9 – 18 и раздел IV от Наредбата, също преповтарят регламентацията, вече предвидена с актове от по-висока степен - чл. 149 - 151 от ЗВМД и чл. 34 и 35 от ЗЗЖ, които уреждат условията, при които се отглеждат кучетата и задълженията на собствениците във връзка с това. Тези разпоредби са детайлизирани с нормите на раздел III, раздел IV и раздел V от Наредба № 39 от 2008 година за условията за отглеждане на животни компаньони, съобразени с техните физически и поведенчески особености, издадена от МЗХ, а размножаването е уредено в чл. 7, т. 6 и в чл. 27 и 28 от Наредба № 39 от 2008 година на МЗХ. Разпоредбите относно присъствието на куче – домашен любимец на обществени места /чл. 12, ал. 6, чл. 16 и чл. 17 от процесната Наредба/, както и тези относно агресивното поведение на куче - домашен любимец /чл. 13, ал. 4 и чл. 18 от Наредбата/ също повтарят регламентацията, въведена с актове от по-висока степен - нормите на чл. 35 от ЗЗЖ и чл. 172 от ЗВМД въвеждат задължения за собственика във връзка с поведението на кучето и присъствието му на обществени места, а чл. 173 от ЗВМД предвижда задължение за собственика да носи и представя съответните документи за кучета, а чл. 177 от ЗВМД регламентира местата за разхождане на кучета. Правила в тази насока се съдържат и чл. 8 от Наредба № 39 от 2008 година на МЗХ. Мерките, които следва да се предприемат при агресивното поведение на кучетата /понятието е дефинирано в §1, т. 1 от ДР на ЗВМД/, са уредени в чл. 50 и 51 от ЗЗЖ, чл. 179 -181 от ЗВМД, както и в чл. 114, ал. 3 от Наредба № 41 от 10.12.2008 година за изискванията към обекти, в които се отглеждат, развъждат и/или предлагат домашни любимци с цел търговия, към пансион и приюти за животни, който предвижда конкретни действия при сигнал за агресивно поведение на животно. Административни наказания за нарушения на установените изисквания и мерки на административна принуда са предвидени както в ЗВМД – Глава тринадесета „Административнонаказателни разпоредби”, така и в ЗЗЖ – чл. Глава седма „Административнонаказателни разпоредби. Принудителни административни мерки”.

Гореизложеното налага извода, че процесната Наредба е нищожна, тъй като е приета от Общински съвет – Севлиево в противоречие с нормите на чл. 2, ал. 1 и чл. 8 от ЗНА при липса на съответна компетентност - без овластяване с Конституцията или със закон, и за уреждане на обществени отношения, които са регламентирани от нормативни актове от по-висока степен.

Искането на подателя на протеста за присъждане на направените по делото разnosки като своевременно направено и основателно с оглед крайния изход на спора следва да бъде уважено.

Водим от горното и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА нищожност на Наредбата за притежаване и отглеждане на кучета на територията на Община Севлиево, приета с Решение № 18 от 24.02.2010 година, изменена и допълнена с Решение № 4 от 25.01.2011 година и Решение № 153 от 24.07.2012 година, всичките на Общински съвет – Севлиево.

ОСЪЖДА Общински съвет – Севлиево да заплати на Районна прокуратура – Севлиево сумата от 20 /двадесет/ лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване и протест пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Решението, след влизането му в сила, да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/ НЕ СЕ ЧЕТЕ

ЧЛЕНОВЕ: 1. /П/ НЕ СЕ ЧЕТЕ

2. /П/ НЕ СЕ ЧЕТЕ